

(Deuntzer) udkastede som et Fremtidsperspektiv, at vi skulde indrette vore Panteobligationer saaledes, at der i Henhold til Loven kunde gøres ikke blot som nu Eksekution uden Lovmaal og Dom, men at man i Henhold til en Panteobligation straks kunde stille Pantet til Auktion. Jeg vil sige, at det Fremtidsperspektiv, hvis Realisation jeg godt kunde se kunde komme til at ligge for, er ikke for mig saa særlig tiltalende. Den højtærede Justitsminister har straks paapeget en af Ulemperne, nemlig den, at det, naar man gik dertil, var vanskeligt at konstatere, hvad man nu ved en Fogedforretning har Adgang til at konstatere paa en bestemt Dag, nemlig: i hvilken Stand Pantet i Øjeblikket er med alle dets Appertinentier, Tilbehør, Bohave, Besætning, Inventar o. s. v. Men der er ogsaa andre Sider ved denne Sag, som i hvert Tilfælde for mig, der ikke har haft videre Lejlighed til at tænke over Spørgsmaalet, før det ærede Medlem for Højrup rejste det, bevirker, at det stiller sig noget tvivlsomt, om man bør gaa den Vej. Saaledes som det er nu, sker det meget ofte, at der i en stærkt behæftet Ejendom for en sekundær Prioritet gøres Eksekution, naar Panteobligationen forfalder, men at man saa ser gennem Fingre med Debitor og lader Tiden gaa med det Formaal for Øje, dels at kunne afhænde Ejendommen underhaanden, saa at Panthaveren kan faa fuld Dækning for sin Prioritet, men ogsaa for derved at se, om der ikke ved Tidernes Gunst kunde aabne sig en Udvej til, at Debitor, Ejendomsbesidderen, kunde blive i Ejendommens Besiddelse, saa at man undgik det store Kapitalspild, som nu vitterlig finder Sted, hver Gang en Ejendom realiseres ved Tvangsauktion. Udlægsforretningen bliver nu faktisk udøvet paa en for Debitor saare human Maade, idet man blot paa Fogdens Kontor gør Udlægsforretning og lader den tingløse paa Ejendommen eller lader dette være. Hvis Udlæget nemlig sker i Henhold til en tidligere tingløst Panteobligation, kan man lade Tinglæsningen være, og hvis det sker i Henhold til en afsagt Dom eller et Forlig, kan man gøre det for at sikre sig Plads i Prioriteternes Række. Men ved at springe over Udlægsforretningen, ved at indføre en saadan Reform i den af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) antydede Retning, at Kreditor straks skulde være ikke blot berettiget, men endogsaa forpligtiget til at gaa den Vej at realisere Pantet, nøde vi

Kreditor til, hvis han overhovedet vil søge at faa fat i sine Penge, at stille et stort Kapitalspild i Udsigt, at ruinere sin Debitor, at faa Ejendommen slaaet ned i Pris og at foraarsage store Omkostninger, som der maaske ved en roligere Fremgangsmaade slet ikke blev Brug for. Overfor de store Autoriteter, der nu have udtalt sig om denne Sag, vil jeg ikke udtale nogen bestemt Mening, inden jeg faar Lejlighed til nærmere at betænke dette Spørgsmaal, men efter min egen praktiske Erfaring, som er det, der ligger mig nærmest i Øjeblikket, vil jeg dog være betænkelig ved at stille Debitor og de paa Spil værende Kapitalværdier overfor den uundgaaelige Krise, saa længe man ikke er absolut nødt dertil. Vi vilde ligefrem sætte et Pres paa Pantekreditorerne til at være ubarmhjertige ved at give dem en Udvej, som de skulle følge i det givne Tilfælde. Nu er der ingen Regel for, hvordan de skulle bære sig ad, og en Pantekreditor kan være lige saa barmhjertig som ethvert andet Menneske; desuden falde hans og Debtors Interesser for saa vidt sammen, som de gaa ud paa, at Kreditor faar sine Penge, og Debitor bliver i Stand til at svare enhver sit. Jeg synes derfor, vi skulde behandle dette Punkt med nogen Varsomhed.

Deuntzer: Det er jo altid vanskeligt at gennemføre Reformen, og jeg tror nogle af de vanskeligste ere de rent juridiske, det er altid sejt der at faa Bugt med, hvad der i Praksis er gældende, det har Erfaringen ogsaa vist. Jeg skal ikke dvæle længe ved dette Punkt, det ligger ikke for, jeg har ikke stillet noget Ændringsforslag, da jeg ikke paa nogen Maade vil sinke dette lille Lovforslag, som jeg ogsaa anser for heldigt. Men jeg vil blot bemærke, at det ingenlunde, som den sidste ærede Taler troede, er min Mening, at man skulde være nødt til straks at sætte Pantet til Auktion. Man vil lige saa lidt som nu være nødt til straks at gøre Udlæg, man kan lige saa godt, om man vil, tage Dom over Debitor. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at det dog maa have visse Fordele, eftersom det i andre Lande er saaledes og i vor Lovgivning har været Reglen saaledes lige til det Aar 1833. Hvis de Herrer, som interessere sig for Spørgsmaalet, ville læse en smuk Fremstilling af det, ville de kunne finde det hos Nellesmann i hans Bog om: Loven om Auktion, hvor han udtaler, at det egentlig er meget tvivlsomt, om det